

2ο Μήνυμα

Οι Τέσσερις Κρίσιμες Πορείες για να Εισέλθουμε στη Διακονία της Εποχής, Ακολουθώντας από Κοντά τον Διάκονο της Εποχής με το Όραμα της Εποχής

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Α΄ Βασ 18:21-40, 19:2-12, Β΄ Βασ 2:1-14

- I. Ο Ηλίας ήταν ο διάκονος της εποχής του και είχε το όραμα για την εποχή του (βλ. Μαλ 4:5-6, Λκ 1:13-17, 76-80, Μτ 17:1-13, Απ 11:3-12). Σε κάθε εποχή ο Κύριος θέλει να επιτυγχάνει ιδιαίτερα πράγματα, έχει να κάνει δικές Του ανακτήσεις και δικά Του έργα. Η συγκεκριμένη ανάκτηση και το έργο που κάνει σε μια εποχή αποτελεί τη διακονία εκείνης της εποχής. Η διακονία του Ηλία ήταν να γίνει αντιμαρτυρία, λέγοντας στους γιους Ισραήλ ότι η ειδωλολατρία είναι μια αμαρτία που προσβάλλει τον Θεό. Όταν όλοι στο Ισραήλ λάτρευαν είδωλα, ο Ηλίας τους είπε ότι τα είδωλα που λάτρευαν ήταν ψεύτικοι θεοί, και ότι μόνο ο Γιαχβέ ήταν ο αληθινός Θεός:**
- A. Το όνομα Ηλίας σημαίνει «Ο Θεός μου είναι ο Γιαχβέ». Αυτό εκδηλώνει την αποστολή και το μήνυμά του. Ο Ηλίας ήταν ο πιο εξέχων προφήτης. Αντιπροσώπευε τους προφήτες περισσότερο από κάθε άλλον πριν από την αιχμαλωσία, ήταν ένας νικητής.
- B. Την εποχή του Ηλία όλο το Ισραήλ λάτρευε τον Βάαλ, και ο Ηλίας ήταν ο μόνος που έλεγε ότι ο Γιαχβέ είναι Θεός. Ήταν ένας προφήτης που εγέρθηκε από τον Θεό, σε μία από τις πιο σκοτεινές ώρες στη θλιβερή ιστορία του Ισραήλ, όταν η ερήμωσή τους και το σκότος ήταν πολύ έντονα. Ολόκληρο το βασίλειο του Ισραήλ ακολουθούσε ένα πρότυπο ειδωλολατρίας—Α΄ Βασ 18:19.
- Γ. Η λατρεία του Βάαλ ήταν στην πραγματικότητα η λατρεία του Σατανά. Το Β΄ Βασιλέων 1:2 λέει ότι ο θεός της Ακκαρών ήταν ο Βέελ-ζεβούλ. Στην Καινή Διαθήκη το όνομα Βέελ-ζεβούλ σημαίνει «ο άρχοντας των μυγών», αναφερόμενο στον Σατανά, τον άρχοντα των δαιμόνων. Περιφρονητικά, οι Ιουδαίοι τον μετονόμασαν σε Βεελζεβούλ, που σημαίνει «ο άρχοντας του σωρού κοπριάς»—Μτ 10:25, 12:24, 27, Μκ 3:22, Λκ 11:15:
1. Όντας ο «άρχοντας του σωρού κοπριάς», ο Σατανάς ειδικεύεται στο να οδηγεί τις μύγες να τρέφονται με κοπριά. Δεδομένου ότι ο Σατανάς είναι και ο «άρχοντας των μυγών», όλοι οι αμαρτωλοί είναι σαν μύγες που ακολουθούν τον Σατανά ώστε να «τρέφονται με κοπριά». Όλοι οι πεσμένοι απόγονοι του Αδάμ είναι αιχμάλωτοι του Σατανά, ο οποίος τους οδηγεί να διαπράττουν αμαρτίες και τους κάνει «δούλους της αμαρτίας»—Ιω 8:34.
 2. Χρειάζεται να ακολουθούμε το πρότυπο του αποστόλου Παύλου, ο οποίος είπε ότι εκείνα που ήταν σε εκείνον κέρδη, αυτά τα θεώρησε «ζημία» (σαν υπόλειμμα, σκουπίδι, ρύπος, σκυλοτροφή και κοπριά), ώστε να μπορέσει να κερδίσει τον Χριστό—Φιλ 3:5-8.
- Δ. Ο Αχαάβ προκάλεσε θυμό στον Γιαχβέ, περισσότερο απ' όλους τους βασιλιάδες που προηγήθηκαν. Συνεπώς, ο Θεός έγειρε τον Ηλία για να κηρύξει ότι οι γιοι του Ισραήλ είχαν διχαστεί λόγω της ειδωλολατρίας και ότι μόνο ο Γιαχβέ ήταν Θεός—Α΄ Βασ 16:33, 18:4, 17-18, 37:
1. Ως πιστοί της Καινής Διαθήκης, χρειάζεται να δίνουμε προσοχή στον λόγο του αποστόλου Ιωάννη—«Παιδάκια, φυλάξτε τους εαυτούς σας από τα είδωλα» (Α΄ Ιω 5:21). Τα «είδωλα» αναφέρονται σε οτιδήποτε αντικαθιστά τον Χριστό ή αποτελεί υποκατάστατο Αυτού, του αληθινού, γνήσιου και πραγματικού Θεού (Ιω 20:28-29). Χρειάζεται να δούμε ότι ο άνθρωπος Ιησούς είναι αυτός καθαυτός ο Θεός (Ιω 1:1-2, 5:18, 10:33, Ρωμ 9:5, Φιλ 2:6, Α΄ Ιω 5:20).
 2. Ο Γιαχβέ είπε στον Ιεζεκιήλ, «Γιε ανθρώπου, οι άνδρες αυτοί ανέβασαν τα είδωλά τους στην καρδιά τους». Το είδωλο στην καρδιά μας είναι οτιδήποτε βρίσκεται

μέσα μας που αγαπάμε περισσότερο από τον Κύριο και που αντικαθιστά τον Κύριο στη ζωή μας—Ιεζ 14:3.

3. Στη λέξη «αντίχριστος», το πρόθημα «αντί-» έχει δύο κύριες έννοιες: πρώτον, «εναντίωση» και, δεύτερον, «αναπλήρωση» ή «αντικατάσταση». Το να είναι κάποιος αντίχριστος σημαίνει, αφενός, να είναι ενάντια στον Χριστό και, αφετέρου, να έχει κάτι αντί για τον Χριστό, κάτι που αντικαθιστά τον Χριστό—Α΄ Ιω 2:18-19.
 4. Χρειάζεται να ζητάμε από τον Κύριο να μας σώσει από το να έχουμε μια ζωή που είναι σύμφωνα με την αρχή του αντιχρίστου, την αρχή που αντικαθιστά τον Χριστό, που είναι ο Χρισμένος αλλά και το χρίσμα. Το να έχουμε μια ζωή κατά την αρχή του αντιχρίστου σημαίνει να έχουμε μια ζωή στην οποία είμαστε ενάντια στο χρίσμα, δηλαδή είμαστε ενάντια στην κίνηση, το έργο και τον διαποτισμό του Τριαδικού Θεού μέσα μας—Α΄ Ιω 2:20, 27.
 5. Ο στόχος του Σατανά είναι να γίνει αντικείμενο λατρείας των ανθρώπων, όντας κρυμμένος πίσω από διάφορα είδωλα και θρησκείες (Μτ 4:8-9). Τα είδωλα έχουν πονηρά πνεύματα και δαιμόνια, κρυμμένα μέσα τους, επειδή ο Σατανάς βρίσκεται πίσω από αυτά. Ο Πατέρας αναγκάζεται να αναζητήσει προσκυνητές επειδή ο Σατανάς προσπαθεί να κλέψει τη λατρεία που προορίζεται για τον Θεό (Ιω 4:23-24, βλ. Α΄ Ιω 2:20, 27).
- E. Ο Ηλίας αντιπροσωπεύει την αρχή του να προσφέρει κάποιος τη ζωή του προκειμένου να διατηρήσει τη μαρτυρία του Θεού. Ο Ηλίας ήταν δυνατός και γενναίος καθώς στάθηκε ενώπιον του βασιλιά, του λαού και των 450 προφητών του Βάαλ. Όταν η εκκλησία είναι ερημωμένη και οι περισσότεροι πιστοί είναι χλιαροί, ο Θεός εγείρει τους νικητές για να αποτελέσουν αντιμαρτυρία, οι οποίοι δεν νοιάζονται για τη δική τους ζωή, αλλά μόνο για το θέλημα του Θεού (όπως «ο Αντύπας, ο μάρτυράς μου ο πιστός, ο οποίος σκοτώθηκε κοντά σας, εκεί όπου ο Σατανάς κατοικεί»)—Απ 2:13-14, 12:11.

II. Η επιστολή του Ιακώβου 5:17 και 18 λέει, «Ο Ηλίας ήταν άνθρωπος ομοιοπαθής μ' εμάς, και προσευχήθηκε ένθερμα να μη βρέξει, και δεν έβρεξε πάνω στη γη τρία έτη και έξι μήνες. Και πάλι προσευχήθηκε, και ο ουρανός έδωσε βροχή και η γη βλάστησε τον καρπό της»:

- A. Το ότι ο Ηλίας προσευχήθηκε «προσηύξατο» (σύμφωνα με το πρωτότυπο κείμενο) σημαίνει ότι προσευχήθηκε «εν προσευχή». Αυτό υποδεικνύει ότι ο Κύριος έδωσε μια προσευχή στον Ηλία, με την οποία προσευχήθηκε.
- B. Ο Ηλίας δεν προσευχήθηκε κατά το συναίσθημα, τη σκέψη, την πρόθεση ή τη διάθεσή του, ούτε είχε κανένα κίνητρο, με βάση κάποια περίσταση ή κατάσταση, για να εκπληρώσει τον δικό του σκοπό. Προσευχήθηκε εν τη προσευχή, που του δόθηκε από τον Κύριο, για την εκπλήρωση του θελήματός Του—βλ. Ψλ 27:4, Ιω 15:7.
- Γ. Στο Κάρμηλο, το βουνό, ο Ηλίας μίλησε προς ολόκληρο τον Ισραήλ και τους 450 προφήτες του Βάαλ, λέγοντας, «Μέχρι τότε χωλαίνετε ανάμεσα σε δύο φρονήματα; Αν ο Κύριος είναι Θεός, ακολουθείτε αυτόν· αλλά, αν ο Βάαλ, ακολουθείτε τούτον»—Α΄ Βασ 18:21:
 1. Ο Ηλίας προσευχήθηκε στον Γιαχβέ, τον Θεό του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ισραήλ και «έπεσε φωτιά από τον Κύριο και κατέφαγε το ολοκαύτωμα, και τα ξύλα, και τις πέτρες, και το χώμα, και έγλειψε το νερό, αυτό που ήταν στο αυλάκι»—Α΄ Βασ 18:36-38.
 2. «Και όταν όλος ο λαός το είδε, έπεσαν μπρούμυτα μπροστά τους, και είπαν: Ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός· ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός». Έπειτα, οι 450 προφήτες του Βάαλ σφαγιάστηκαν—Α΄ Βασ 18:39-40.
 3. Όταν η Ιεζάβελ το άκουσε αυτό, απείλησε να σκοτώσει τον Ηλία. Στην αδυναμία του, ο Ηλίας φοβήθηκε και έτρεξε να σωθεί. Πήγε για 40 μέρες και 40 νύχτες στο

Χωρήβ, το βουνό του Θεού, μπήκε σε ένα σπήλαιο και έκανε κατάλυμα—Α΄ Βασ 19:2, 9-10.

- Δ. Καθώς ο Ηλίας βρισκόταν στο βουνό του Θεού, ξάφνου ο Γιαχβέ διάβηκε, και δεν ήταν μέσα στον άνεμο, δεν ήταν στον σεισμό, ούτε στη φωτιά. Μετά από τη φωτιά, ο Θεός μίλησε στον Ηλία μέσα σε έναν «ήχο λεπτού αέρα». Αυτό υποδεικνύει ότι ο Θεός έφερε τον Ηλία στην εποχή της Καινής Διαθήκης, στην οποία ο Θεός μιλάει στον λαό Του, όχι θορυβώντας, αλλά απαλά και ήρεμα—Α΄ Βασ 19:11-12, Ρωμ 8:6β, Β΄ Κορ 2:13, Α΄ Ιω 2:27.
- Ε. Έπειτα, ο Θεός είπε, «Άφησα, όμως, στον Ισραήλ 7.000, όλα τα γόνατα όσα δεν έκλιναν στον Βάαλ, και κάθε στόμα που δεν τον φίλησε» (Α΄ Βασ 19:18, Ρωμ 11:2-5). Αυτοί οι πιστοί νικητές είναι κρυμμένοι (Ψλ 83:3). Ο Θεός μας είναι Θεός που κρύβεται (Ησ 45:15).

III. Το γεγονός ότι ο Ελισσαιέ ακολούθησε τον Ηλία από τα Γάλγαλα στη Βαιθήλ, από τη Βαιθήλ στην Ιεριχώ, και από την Ιεριχώ στον Ιορδάνη, δείχνει ότι, προκειμένου να εισέλθουμε στη διακονία της εποχής της Καινής Διαθήκης, θα πρέπει να ακολουθήσουμε ουσιαστικά τον διάκονο της εποχής σύμφωνα με το όραμα της εποχής. Για να το κάνουμε αυτό, θα πρέπει να ακολουθήσουμε τον Κύριο μέσα από τέσσερα κρίσιμα μέρη—Β΄ Βασ 2:1-14:

- A. Ο Ηλίας αποτελεί τύπο της εποχής της Παλαιάς Διαθήκης με την οικονομία της, ενώ ο Ελισσαιέ αποτελεί τύπο της εποχής της Καινής Διαθήκης με την οικονομία της.
- B. Η εποχή άλλαξε μέσω της διάβασης από τα Γάλγαλα, το μέρος όπου ο λαός του Θεού έκανε περιτομή για να αντιμετωπιστεί η σάρκα τους. Είναι το μέρος όπου κρίνεται η σάρκα και που ο Θεός μας δίνει φως για να κρίνουμε τη σάρκα—Ιησ 5:2-9, Γαλ 5:24, Φιλ 3:3-8:
1. Η σάρκα είναι όλα όσα κατέχουμε από τη γέννησή μας (Ιω 3:6). Η σάρκα είναι η απόλυτη έκφραση του πεσμένου τριμερούς ανθρώπου, ενώ το Πνεύμα μέσα στο πνεύμα μας είναι η απόλυτη πραγματοποίηση του Τριαδικού Θεού. Η πεσμένη σάρκα αποτελεί τον πιο ισχυρό και πονηρό εχθρό του Θεού (Ρωμ 7:5—8:13), τον οποίο μισεί απόλυτα και εξ ολοκλήρου (Γεν 6:3, Α΄ Κορ 2:14-16, 3:1, 3).
 2. Όλα όσα κατέχουμε από τη γέννησή μας—όχι μόνο η αμαρτία, η ακαθαρσία και η διαφθορά, αλλά ακόμα και η φυσική αγαθότητα, η καλοσύνη, το ταλέντο, ο ζήλος, η σοφία και η ικανότητα—δυσαρεστούν τον Θεό.
 3. Η απόρριψη της σάρκας είναι η ύψιστη έκφραση της πνευματικής ζωής. Όλοι όσοι δεν έχουν μάθει να απορρίπτουν τη σάρκα δεν έχουν ξεκινήσει το πνευματικό μονοπάτι, ούτε γνωρίζουν αληθινά την πνευματική ζωή.
- Γ. Η εποχή άλλαξε μέσω της διάβασης της Βαιθήλ, η οποία είναι το μέρος όπου εγκαταλείπουμε τον κόσμο και στρεφόμεστε στον Θεό απολύτως, λαμβάνοντας τον Θεό ως το παν. Η Βαιθήλ αναφέρεται στη νίκη επί του κόσμου—Γεν 12:8, Α΄ Ιω 2:15:
1. Σύμφωνα με τη Γένεση 12:8, η Βαιθήλ είναι το μέρος όπου ο Αβραάμ έκτισε ένα θυσιαστήριο, ο τόπος της κοινωνίας και της επικοινωνίας με τον Θεό. Είναι το μέρος όπου αφιερώνουμε τον εαυτό μας στον Θεό και παραδινόμαστε σ' Αυτόν εντελώς, για να υπερνικήσουμε τον κόσμο—Γεν 13:3-4.
 2. Η νίκη επί του κόσμου αποτελεί προϋπόθεση για την αρπαγή και τη λήψη της δύναμης του Αγίου Πνεύματος. Αν ένας πιστός επιθυμεί πραγματικά να πληρωθεί με το Άγιο Πνεύμα και να αρπαχθεί, θα πρέπει να πληρώσει το τίμημα να εγκαταλείψει τον κόσμο και να μάθει να έχει κοινωνία με τον Θεό στο θυσιαστήριο της απόλυτης αφιέρωσης.
- Δ. Η εποχή άλλαξε μέσω της διάβασης της Ιεριχώ. Ήταν η πρώτη πόλη που ο Ιησούς του Ναυή και ο λαός του Ισραήλ έπρεπε να νικήσουν όταν μπήκαν στην καλή γη, καθώς υποδηλώνει τον εχθρό του Θεού, τον Σατανά—Ιησ 6, Απ 12:11:

1. Το 6ο κεφάλαιο του Ιησού του Ναυή λέει ότι πρέπει να υπερνικήσουμε την Ιεριχώ, που σημαίνει «καταραμένη». Οι Χαναανίτες υποδηλώνουν τις πνευματικές δυνάμεις του πονηρού στα επουράνια, όπως αναφέρονται στην προς Εφεσίους 6:12.
 2. Ο Σατανάς είναι ο άρχοντας του κόσμου τούτου (Ιω 14:30), και τα πονηρά πνεύματα είναι οι κοσμοκράτορες του σκότους, που αναφέρεται στον τωρινό κόσμο. Τα πονηρά πνεύματα είναι οι επαναστάτες άγγελοι, οι οποίοι ακολούθησαν τον Σατανά στην εξέγερσή του ενάντια στον Θεό. Τώρα είναι στα επουράνια και βασιλεύουν πάνω στα έθνη του κόσμου—όπως ο πρίγκιπας της Περσίας και ο πρίγκιπας της Ελλάδας (Δν 10:20).
 3. Χρειάζεται να είμαστε εκείνοι που ντύνονται με «την πανοπλία του Θεού» (Εφ 6:11, 13). Η πανοπλία του Θεού είναι για ολόκληρο το Σώμα του Χριστού, όχι για μεμονωμένα μέλη του Σώματος. Πρέπει να πολεμάμε τον πνευματικό πόλεμο μέσα στο Σώμα, όχι μόνοι μας.
 4. Ο τρόπος να υπερνικάμε τον κόσμο είναι να εξασκούμε το πνεύμα της πίστης μας, πιστεύοντας στον λόγο του Θεού, για να πράττουμε σύμφωνα με τον λόγο Του και να πιστεύουμε ότι θα λάβουμε το αποτέλεσμα της εφαρμογής του λόγου Του (Β΄ Κορ 4:13, Ιω 17:17, 6:63, Εφ 6:17-18). Η Ιεριχώ έπεσε καθώς οι Ισραηλίτες βασίστηκαν στον λόγο του Θεού και κράτησαν σταθερή τη θέση τους. Όταν πειράστηκε από τον διάβολο τρεις φορές, ο Κύριος ανταποκρίθηκε, λέγοντας, «Είναι γραμμένο» (Μτ 4:4, 7, 10).
 5. Προκειμένου να υπερνικάμε τις επιθέσεις των πονηρών πνευμάτων, πρέπει να μη λαμβάνουμε υπόψη καμία κατάσταση και κανένα συναίσθημα, αλλά να ασκούμε το πνεύμα της πίστης μας για να πιστεύουμε στον λόγο της υπόσχεσης του Θεού. Πρέπει επίσης να στεκόμαστε στη θέση που μας παρέχει ο Χριστός, η οποία είναι στους ουραμούς, και να ρίχνουμε τον Σατανά με τα πονηρά πνεύματά του στην κατώτερη θέση που τους ανήκει—Β΄ Κορ 4:13, Εφ 2:6, Κολ 3:1-2.
 6. Το ότι οι ιερείς βάσταζαν την Κιβωτό στην Ιεριχώ υποδηλώνει ότι στον πνευματικό πόλεμο το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουμε είναι να εξυψώνουμε τον Χριστό, δίνοντάς Του την πρώτη θέση, τα πρωτεία, σε όλα. Το ότι σάλπιζαν και αλάλαζαν (την έβδομη φορά γύρω από την πόλη) υποδηλώνει τη μαρτυρία και το κήρυγμα του Θεού με τον Χριστό (την Κιβωτό) δια της πίστεως στον λόγο της οδηγίας του Θεού—Ιησ 6:1-20.
- E. Η εποχή άλλαξε μέσω της διάβασης του ποταμού Ιορδάνη. Αυτός ο ποταμός, όπου ξεκίνησε το βάπτισμα της Καινής Διαθήκης, υποδηλώνει τον θάνατο. Το να διασχίζουμε τον ποταμό Ιορδάνη σημαίνει να υπερνικάμε τον θάνατο προκειμένου να ζούμε και να διακονούμε στην ανάσταση—Μτ 3:5-6, Ρωμ 6:3-4, Γαλ 2:20:
1. Το βάπτισμα του Κυρίου υποδηλώνει τον θάνατο, ενώ η έξοδος από το νερό υποδηλώνει την ανάσταση. Ο Κύριος νίκησε τον θάνατο δια της δύναμης της ανάστασης. Με το να βαπτιστεί, ο Κύριος ήταν σε θέση να ζει και να διακονεί στην ανάσταση, ακόμη και πριν από τον θάνατο και την ανάστασή Του, που έλαβαν χώρα μετά από τρεισήμισι χρόνια—Μτ 3:13-17.
 2. Αποκτήσαμε τον Χριστό, ως αυτή την αναστάσιμη ζωή, τη στιγμή της αναγέννησής μας. Ο Θεάνθρωπος Ιησούς καρφώθηκε στον σταυρό και θανατώθηκε από το χέρι άνομων ανθρώπων, αλλά ο Θεός τον ανέστησε, «αφού του έλυσε τις ωδίνες του θανάτου, καθότι δεν ήταν δυνατό να κρατείται από αυτόν»—Πραξ 2:23-24, Ιω 11:25, Α΄ Πε 1:3.
 3. Το να περπατάμε στην καινότητα της ζωής σημαίνει να ζούμε στην πραγματικότητα του βαπτίσματός μας (Ρωμ 6:4). Το να υπηρετούμε στην καινότητα του πνεύματος σημαίνει να υπηρετούμε στην πραγματικότητα του βαπτίσματός μας (Ρωμ 7:6).

4. Χρειάζεται να επιδιώκουμε να γνωρίσουμε τη δύναμη της ανάστασης του Χριστού. Μόνο δια της αναστάσιμης δύναμης του Χριστού, και όχι δια της φυσικής μας ζωής, αποφασίζουμε να σηκώσουμε τον σταυρό, αρνούμενοι τον εαυτό μας, και είμαστε σε θέση να γίνουμε σύμμορφοι με τον θάνατό Του, γινόμενοι ένα με τον σταυρό Του—Φιλ 3:10-12, Μτ 16:24, Ασμ 2:8-10, 14.
 5. Καθώς προετοιμαζόμαστε να αρπαχτούμε, πρέπει να μάθουμε πώς να διασχίζουμε τον Ιορδάνη και να νικάμε τον θάνατο. Πρέπει επίσης να μάθουμε πώς να αντιστεκόμαστε στη δύναμη του θανάτου, που υπάρχει μέσα μας και στο περιβάλλον μας, αλλά και να δείχνουμε και να φανερώσουμε ότι είμαστε ενωμένοι με τον αναστημένο Κύριό μας, γνωρίζοντας και εκφράζοντάς Τον ως τη δύναμη της ανάστασης σε όλα—Α΄ Κορ 6:17, Β΄ Κορ 1:8-9, 5:4, 3:17, βλ. 4:5, 10-12.
 6. Ζούμε τη ζωή του σταυρού δια της δύναμης της ανάστασης και ενθαρρυνόμαστε από τα πλούτη της ανάστασης (Φιλ 3:10). Ο επίλογος στο Ασμα Ασμάτων αποτελείται από την προσευχή εκείνης που αναζητά στοργικά τον Χριστό, για να επισπεύσει ο Αγαπητός της να επιστρέψει στη δύναμη της ανάστασής Του (η δορκάδα και η νεαρή ελαφίνα), ώστε να καθιερώσει τη γλυκιά και όμορφη βασιλεία Του (τα βουνά των αρωμάτων), που θα γεμίσει ολόκληρη τη γη (Ασμ 8:13-14, Απ 11:15, Δν 2:35).
- ΣΤ. Αν θέλουμε να λάβουμε την αρπαγή του Ηλία και τη διπλή μερίδα του πνεύματος μαζί με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος (Β΄ Βασ 2:9-15), θα πρέπει να περάσουμε από τα Γάλγαλα, τη Βαιθήλ, την Ιεριχώ και τον Ιορδάνη. Προκειμένου να αλλάξει η εποχή, από την Παλαιά Διαθήκη στην Καινή, στην εμπειρία μας, θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε τη σάρκα μας (Γαλ 5:24, Φιλ 3:3), να αφήσουμε τον κόσμο και να στραφούμε στον Θεό (Ιακ 4:4, Α΄ Ιω 2:15-17), καθώς και να νικήσουμε τον Σατανά (Εφ 6:10-20, Απ 12:11), περνώντας από τον θάνατο στη ζωή που είναι στην ανάσταση (Ρωμ 6:3-4, Γαλ 2:20).

IV. Η παρούσα εποχή είναι η εποχή των νικητών, και η διακονία της παρούσας εποχής μέσω των διακόνων αυτής παρούσας εποχής είναι το κάλεσμα του Κυρίου για τους νικητές (εκείνων που βλέπουν το όραμα της αιωνιότητας, ζουν τη ζωή της αιωνιότητας και κάνουν το έργο της αιωνιότητας, δηλαδή που βλέπουν τον τελικό στόχο του Θεού καθώς ζουν και εργάζονται τη Νέα Ιερουσαλήμ). Αυτοί οι νικητές είναι για την οικοδόμηση της πραγματικότητας του Σώματος του Χριστού, την προετοιμασία της νύφης του Χριστού και τη φανέρωση της βασιλείας του Χριστού. Προκειμένου να ικανοποιήσουμε την τελική ανάγκη του Θεού στις έσχατες ημέρες, πρέπει να είμαστε αποφασισμένοι να γίνουμε νικητές, ζωοποιημένοι—Κρ 5:15-16, 31, Απ 2:7, 11, 17, 26-29, 3:5-6, 12-13, 21-22.